

عنوان مقاله:

بررسی عملکرد اقلیمی فضاهای نیمه باز در کیفیت بخشی فضاهای داخلی بنا: نمونه موردی: شهر اصفهان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عباس ارغان - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

ثریا مشایخی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، واحد مهدیشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، مهدیشهر، ایران

خلاصه مقاله:

توجه به مولفه های اقلیمی در فرآیند طراحی هر بنا می تواند به بالا بردن سطح آسایش حرارتی ساختمان کمک کند. معماری کویری ایران حاوی بسیاری از ویژگی های منحصر به فرد است که ضمن توجه به نیازهای زیباشناختی با ظرفیت های طبیعی و اکولوژیک بستر خود نیز منطبق است. از جانب دیگر مواجه شدن جهان و از جمله ایران با بحران زیست محیطی باعث شده است که یک جنبه ثابت در طراحی هر بنا توجه کردن به مسایل اقلیمی و پایداری در ساخت بنا باشد. بطوری که پاسخگو و همگام با شرایط محیطی سایت پروژه باشد. لذا بازشناخت معماری بناها می تواند مسیری درست در بکارگیری اصول همساز با اقلیم و بهره مندی از انرژی و پتانسیل های محیطی بنا باشد. از عناصر شاخص فضاهای معماری سنتی ایران، فضاهای نیمه باز است که این مقاله در پی شناخت چگونگی بهره مندی از این عنصر در بنا است. این مقاله ضمن استخراج و معرفی الگوهای فضاهای عملکردی در خانه ها و کاخ های اصفهانی، از طریق به کارگیری نظریه داده بنیاد و تطابق ویژگی های این فضاها با مشخصات اقلیمی اصفهان، در پی پاسخ به این سوال است که فضاهای نیمه باز در الگوهای مذکور تا چه حد متناسب و متاثر از اقلیم است. نتیجه تحقیق نشان می دهد که فضاهای نیمه باز نقش اساسی در تعدیل درجه حرارت و تهویه طبیعی داخلی بناهای سنتی بر عهده داشته است. دستیابی به مشخصات اقلیمی مناطق گرم و خشک در ارایه طرح های مناسب و هماهنگ با اقلیم اهمیت فراوانی دارد و می توان از این مشخصات در معماری اقلیمی بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

فضاهای نیمه باز، عملکرد اقلیمی، معماری سنتی، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619338>

